

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobkyně: **Mgr. R. V.**, narozena X
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KUUK/124044/2025/DS/Zvo ze dne 29. 9. 2025,
o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.
- III. Řízení **se přerušuje** do pravomocného skončení řízení o podnětu žalobkyně ze dne 30. 11. 2025 k přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. KUUK/124044/2025/DS/Zvo ze dne 29. 9. 2025, který byl žalovanému doručen dne 1. 12. 2025.
- IV. Soud **ukládá** žalovanému povinnost neprodleně po skončení uvedeného řízení vyrozumět soud o jeho výsledku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 6. 3. 2025 Magistrát města Ústí nad Labem uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a uložil jí podle § 125c odst. 5 písm. a) téhož zákona pokutu 25 000 Kč, podle § 125c odst. 6 písm. a) téhož zákona zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na 18 měsíců a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) povinnost uhradit náklady řízení 2 500 Kč. Uvedeného přestupku se žalobkyně dopustila z nedbalosti tím, že dne 13. 9. 2024 v 9:15 hodin na silnici I. třídy č. 30 v Ústí nad Labem v ulici Sociální péče u domu č. p. 6 řídila motorové vozidlo tovární značky Toyota, registrační značky X, přestože nebyla držitelkou příslušného řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel, a tím porušila § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

provozu. Žalobkyně totiž jako držitelka řidičského průkazu členského státu pozbyla právo k řízení motorového vozidla na území České republiky, protože byla ve výkonu správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.

2. Odvolání žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí žalovaný zamítl výše označeným rozhodnutím ze dne 29. 9. 2025.
3. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně brání žalobou, ve které současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
4. V návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobkyně uvedla, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro ni znamenaly zásadní újmu, kterou lze s ohledem na pozbytí řidičského oprávnění považovat za reálnou, nikoli hypotetickou a bagatelní. Konstatovala, že pracuje jako servisní technička a manažerka zdravotnické techniky a každodenní součástí její práce jsou služební cesty na Slovensku i v zahraničí (Německo, Rakousko, celá Česká republika). Namítala, že bez řidičského oprávnění nemůže vykonávat pracovní činnost v plném rozsahu a hrozí jí ztráta zaměstnání, které je jediným zdrojem jejího příjmu. Svou pracovní mobilitu doložila doklady z pracovních cest (26. až 30. 9. 2025 Slovensko, 4. až 7. 10. 2025 Berlín). Žalobkyně dodala, že její povolání je také závazkem vůči pacientům a zdravotnickým zařízením, se kterými spolupracuje. Dalším důvodem pro přiznání odkladného účinku je podle žalobkyně zajištění rodinných potřeb. Uvedla, že je matkou dvou dětí, s manželem žijí odděleně, a proto nese plnou osobní i finanční odpovědnost za jejich zajištění. Podotkla, že ztráta řidičského oprávnění na území České republiky pro ni znamená vážnou existenční i osobní újmu a představuje zásadní problém, neboť výkon jejího zaměstnání je na držení řidičského oprávnění bezprostředně závislý. Za další důvod pro přiznání odkladného účinku označila žalobkyně procesní pochybení žalovaného. Konstatovala, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí nesprávné a nezákonné. Vyslovila obavu, že kdyby soudní řízení trvalo delší dobu, nebylo by možné křivdu způsobenou nezákonným rozhodnutím napravit. Poukázala na právo na spravedlivý proces a dodala, že znemožnění mobility se v dnešní době prakticky rovná profesní a sociální vyloučenosti s důsledky ne nepodobnými trestu odnětí svobody. Zmínila také omezení svobody pohybu, jehož přiměřenost by měla být zkoumána vždy.
5. Žalovaný ponechal rozhodnutí plně na úvaze soudu.
6. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
7. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

8. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměřuje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převaha újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
9. Soud, veden shora uvedeným testem, dospěl po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem k závěru, že návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
10. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud vycházel ze žalobou napadeného rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí, kterým magistrát uložil žalobkyni pokutu ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti a povinnost uhradit náklady řízení 2 500 Kč. Je tudíž zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, majetek žalobkyně se zmenší, čímž jí může být způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobkyně je tak zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
11. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se „toliko“ týká žalobkyně. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
12. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Tímto důležitým veřejným zájmem je nejen zájem na řádném výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů, ale také zájem na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích včetně ochrany životů, zdraví a majetku všech účastníků silničního provozu.

13. Má-li mít návrh na přiznání odkladného účinku žalobě úspěch, musí být ze strany navrhovatele tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. K přiznání odkladného účinku žalobě je nutné nejen to, aby žalobce ve svém návrhu tvrdil skutečnosti relevantní pro přiznání odkladného účinku, nýbrž také to, aby tyto relevantní skutečnosti doložil (obdobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2023, č. j. 8 Afs 167/2023-64). To ovšem žalobkyně v nyní řešené věci neučinila.
14. Žalobkyně sice tvrdila, že jí v důsledku pozbytí řidičského oprávnění hrozí újma v podobě ztráty zaměstnání, které je jediným zdrojem jejího příjmu, nicméně toto své tvrzení nijak nedoložila. Žalobkyně nepředložila pracovní smlouvu, potvrzení zaměstnavatele ani žádný jiný doklad o tom, že je zaměstnána na pozici, pro kterou je nezbytné být držitelem řidičského oprávnění. Žalobkyně tedy podle názoru soudu své tvrzení o možné ztrátě zaměstnání neprokázala. Navíc žalobkyně nijak nedoložila, že nezbytně potřebuje cestovat i na území České republiky (doložila jen Slovensko a Německo) a že tak nemůže činit s využitím prostředků veřejné dopravy. Stejně tak žalobkyně neprokázala své tvrzení, že její povolání je také závazkem vůči pacientům a zdravotnickým zařízením, se kterými spolupracuje.
15. Další žalobkyní uváděná tvrzení (ohrožení obživy rodiny, existenční obtíže) považuje soud toliko za možné důsledky ztráty zaměstnání, jejíž hrozbu žalobkyně nedoložila, nikoli za samostatné důvody pro přiznání odkladného účinku žalobě. Ostatně ani tyto skutečnosti žalobkyně ničím neprokázala. Soud tedy nemohl posoudit, zda v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí skutečně může být ohrožena obživa rodiny žalobkyně (zda vůbec rodinu má) a zda jí hrozí existenční obtíže.
16. Tvrzená procesní pochybení žalovaného budou předmětem meritorního posouzení žaloby, a proto je nelze považovat za důvod pro přiznání odkladného účinku žalobě. Totéž platí pro argument žalobkyně, že napadené rozhodnutí nesprávné a nezákonné. Soud dodává, že samotná délka soudního řízení, kterou v současné době ani nelze přesněji předvídat, rozhodně nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť nemá žádnou spojitost s výkonem nebo jinými právními následky žalobou napadeného rozhodnutí. Nepřiznání odkladného účinku žalobě pak podle názoru soudu nijak nezasahuje do práva žalobkyně na spravedlivý proces, neboť nemá vliv na meritorní posouzení podané žaloby.
17. Argumentaci žalobkyně omezením svobody pohybu považuje soud za účelovou a zavádějící. Žalobkyni totiž nikdo nebrání v pohybu, pouze jí bylo zakázáno na území České republiky řídit motorová vozidla. Tvrzení, že znemožnění mobility se v dnešní době prakticky rovná profesní a sociální vyloučenosti s důsledky ne nepodobnými trestu odnětí svobody, pokládá soud za absurdní. Žalobkyně navíc tvrzené důsledky zákazu řízení, vztahujícího se jen na území České republiky, nijak nedoložila.
18. Bez doložení zásadních skutečností, jež jsou nezbytné pro věcné posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, není možné zhodnotit, zda hrozící újma převládá nad veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Tvrdit a prokázat skutečnost, že negativní důsledek (hrozící újma) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích žalobou napadeného rozhodnutí převažuje nad veřejným zájmem, bylo výhradně na žalobkyni, která tuto povinnost nesplnila, neboť soudu nepředložila dostatek dokladů či jiných důkazních prostředků, na jejichž podkladě by bylo možno její tvrzení ověřit. Soud proto dospěl k

závěru, že žalobkyně splnění třetí podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě neprokázala.

19. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
20. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto uložil žalobkyni povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.
21. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **4149002025**.
22. Soud dále konstatuje, že žalobkyně kromě žaloby podala dne 1. 12. 2025 také podnět k přezkumnému řízení ze dne 30. 11. 2025 (srov. stranu 3 žaloby). Z vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku soud současně zjistil, že žalovaný dne 12. 12. 2025 tento podnět včetně správního spisu postoupil Ministerstvu dopravy. Žalovaný proto požádal soud o přerušení řízení do doby ukončení přezkumného řízení.
23. Podle § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s. platí, že *předseda senátu řízení usnesením může přerušit, jestliže zjistí, že ve věci byl podán zákonem připouštěný podnět nebo návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí nebo takové řízení bylo zahájeno*.
24. Soud má za to, že zmíněný podnět ze dne 30. 11. 2025, který žalobkyně doručila žalovanému dne 1. 12. 2025, představuje zákonem připouštěný podnět ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí, který je předvídan v § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Výsledek řízení o uvedeném podnětu přitom může mít zásadní vliv na rozhodování soudu v nyní řešené věci, neboť pokud by byl podnět žalobkyně úspěšný a došlo by ke zrušení napadeného rozhodnutí, odpadl by předmět řízení v soudem řešené věci.
25. Vycházeje z těchto úvah soud v souladu s § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s. řízení v nyní řešené věci přerušil do pravomocného skončení řízení o podnětu žalobkyně ze dne 30. 11. 2025 k přezkoumání napadeného rozhodnutí, který byl žalovanému doručen dne 1. 12. 2025. Po odpadnutí této překážky bude soud v řízení pokračovat, což samosoudce vysloví usnesením i bez návrhu (srov. § 48 odst. 6 s. ř. s.).
26. V zájmu rychlosti a plynulosti soudního řízení soud zároveň žalovanému uložil, aby neprodleně informoval soud o výsledku řízení o podnětu žalobkyně ze dne 30. 11. 2025.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 5. ledna 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.